

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Миколаївській області
Слідчий відділ

вул. Спаська, 40, м. Миколаїв, 54001, тел./факс (0512) 37-43-95
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_myk@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001639

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

«30» грудня 2025 року

місто Миколаїв

Слідчий в особливо важливих справах слідчого відділу Управління служби безпеки України в Миколаївській області підполковник юстиції Камінський Денис Сергійович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні, зареєстрованому 11.12.2024 у Єдиному реєстрі досудових розслідувань за №22024150000000318 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 40, 42, 276-278 КПК України, -

Анкетні відомості особи, яка повідомляється про підозру:

Карбая Кахабері Георгійович, (рос. Карбая Кахабери Георгиевич), 10.04.1975 року народження, уродженець м. Сухумі, Грузія, громадянин Російської Федерації, росіянин, документований паспортом громадянина Російської Федерації серії 0323 № 733954 виданий 17.11.2023, ідентифікаційний номер платника податків №231800783798, страховий номер індивідуального лицевого рахунку 10927554061, військовий номер ВС194136, зареєстрований та проживаючий за адресою: вул. Сурикова буд. 28 корп. А кв.3, Лазаревський район м. Сочі Краснодарський край, РФ, тел. +79182034322, який на момент кримінального правопорушення проходив військову службу у складі Збройних Сил Російської Федерації у військовій частині 42091 на посаді водія 2-го десантно-штурмового батальйону, у військовому званні сержант (108-й десантно-штурмовий полк 7-а десантно-штурмова дивізія 58-а загальновійськова армія Південного військового округу з дислокацією у м. Новоросійськ)

Зміст підозри:

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення ЗС РФ, інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Відповідно до ч. 1 ст. 11 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року (далі – ДП I), фізичному і психічному стану здоров'я і недоторканності осіб, що перебувають під владою супротивної сторони, або інтернованих, затриманих чи яким-небудь іншим чином позбавлених свободи в результаті ситуації, зазначеної у статті 1, не повинно завдаватися шкоди шляхом якоїсь невинуватеної дії або бездіяльності. Відповідно забороняється піддавати осіб, зазначених у цій статті, жодній медичній процедурі, яка не вимагається за станом здоров'я зазначеної особи й не відповідає загальноприйнятим медичним нормам, що застосовуються за аналогічних, з медичної точки зору, обставин до громадян сторони, що проводить цю процедуру, які не позбавлені свободи в якій би то не було формі.

Відповідно до ч. 2 ст. 11 ДП I, забороняється піддавати таких осіб, навіть за їх згодою:

- a) фізичним каліцтвам;
- b) медичним чи науковим експериментам;
- c) видаленню тканин чи органів для пересадки; за винятком тих випадків, коли такі дії є виправданими згідно з умовами, передбаченими пунктом 1.

Відповідно до ст. 48 ДП І, для забезпечення поваги й захисту цивільного населення та цивільних об'єктів сторони, що перебувають у конфлікті, повинні завжди розрізняти цивільне населення й комбатантів, а також цивільні й воєнні об'єкти та відповідно спрямовувати свої дії тільки проти воєнних об'єктів.

Відповідно до ч. 1 ст. 51 ДП І, цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з воєнними операціями.

Крім того, згідно з ч. 2 ст. 51 ДП І, цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів. Заборонено акти насильства чи загрози насильства, що мають головною метою тероризувати цивільне населення.

Відповідно до ч. 2 ст. 75 ДП І, заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів:

а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема:

а.2) катування всіх видів - фізичні чи психічні;

а.3) тілесні покарання;

а.4) каліцтво;

б) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поведження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі;

е) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Відповідно до ч. 3 ст. 75 ДП І, будь-яка особа, що піддається арешту, затриманню або інтернуванню за дії, пов'язані зі збройним конфліктом, має бути невідкладно проінформована зрозумілою їй мовою про причини вжиття таких заходів, за винятком випадків арешту або затримання за кримінальні правопорушення. Такі особи повинні бути звільнені у найкоротший строк і в будь-якому разі, як тільки обставини, що виправдовують арешт, затримання чи інтернування, стали недійсними.

Також відповідно до п. а ч. 3 ст. 85 ДП І, перетворення цивільного населення або окремих цивільних осіб на об'єкт нападу є серйозним порушенням цього Протоколу, коли вони вчиняються навмисне на порушення відповідних положень цього Протоколу і є причиною смерті або серйозного тілесного пошкодження чи шкоди здоров'ю.

Відповідно до ч. 1 ст. 4 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни 1949 року (далі – Четверта Женевська конвенція), особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Відповідно до ч. 1 ст. 27 Четвертої Женевської Конвенції, особи що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати

їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Відповідно до ч. 4 ст. 27 Четвертої Женевської Конвенції, сторони конфлікту повинні застосовувати до осіб, що перебувають під захистом, таких заходів контролю чи безпеки, які будуть визнані за необхідні під час ведення війни.

Відповідно до ст. 31 Четвертої Женевської Конвенції, жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Крім того, ст. 32 Четвертої Женевської Конвенції визначає, що високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Відповідно до ч. 1 ст. 33 Четвертої Женевської Конвенції, жодну особу, що перебуває під захистом, не може бути покарано за правопорушення, якого вона не вчинила особисто. Колективні покарання, так само як і будь-які залякування чи терор, забороняються.

Відповідно до ч. 1 ст. 78 Четвертої Женевської Конвенції, якщо окупаційна держава через причини збереження безпеки визнає необхідним вжити заходів стосовно осіб, що перебувають під захистом, найбільше, що вона може застосувати - це змушено поселити їх у визначеному місці чи інтернувати.

Відповідно до ч. 2 ст. 78 Четвертої Женевської Конвенції, рішення стосовно вимушеного переселення чи інтернування повинні бути ухвалені згідно з нормативною процедурою, яка повинна бути визначена окупаційною державою згідно з положеннями цієї Конвенції. Ця процедура повинна передбачати право на апеляцію з боку заінтересованих сторін. Рішення стосовно апеляції будуть прийматися в якомога швидші строки.

Відповідно до ч. 3 ст. 78 Четвертої Женевської Конвенції, якщо рішення залишатимуться в силі, вони стануть предметом періодичного перегляду, по можливості через кожні шість місяців компетентними органами, що створює держава.

Згідно ст. 79 Четвертої Женевської Конвенції, сторони конфлікту можуть інтернувати осіб, що перебувають під захистом, лише згідно з положеннями статей 41, 42, 43, 68 та 78.

У змісті ст. 147 Четвертої Женевської Конвенції зазначається, що серйозні порушення, про які йдеться в попередній статті, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричинять великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна

депортація чи переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Відповідно до п.п. «ii», «vii», ч. 2 (а), ст. 8 Римського статуту Міжнародного кримінального суду катування або нелюдське поводження, незаконна депортація або переміщення чи незаконне позбавлення волі є воєнними злочинами.

Таким чином, з 24 лютого 2024 року, збройні формування Російської Федерації - регулярні з'єднання і підрозділи, підпорядковані Міністерству оборони Російської Федерації, підрозділи та спеціальні формування, підпорядковані іншим силовим відомствам російської федерації, їхні радники, інструктори та іррегулярні незаконні збройні формування, озброєні банди та групи найманців, створені, підпорядковані, керовані та фінансовані Російською Федерацією, а також за допомогою окупаційної адміністрації Російської Федерації (надалі – збройні формування РФ), здійснювали військову агресію - наступ з території тимчасово окупованої АР Крим в напрямку Херсонської та Миколаївської областей.

У складі зазначених збройних формувань РФ, станом на 24.02.2022, проходив військову службу у військовій частині 42091 (108-й десантно-штурмовий полк 7-а десантно-штурмова дивізія 58-а загальновійськова армія Південного військового округу з дислокацією у м. Новоросійськ) на посаді водія 2-го десантно-штурмового батальйону, громадянин рф, сержант **Карбая Кахабері Георгійович** (використовуючи з метою конспірації позивний «Каха»).

В цей же час, проходили військову службу у військовій частині 74814 (205-а окрема мотострілкова козацька бригада Сухопутних військ ЗС РФ у складі 49-ої загальновійськової армії Південного військового округу, із дислокацією у м. Будьонновськ Ставропольського краю), громадяни РФ - мешканець міста Кизилюрт Республіки Дагестан – **Юсупов Джабраїл Насірович** (використовуючи з метою конспірації позивний «Габріель»), мешканець села Ніни Советського району – механік-водій рядовий **Мамедов Арсен Касумович** (використовуючи з метою конспірації позивний «Асхаб»), мешканець міста м. Будьонновська – **Глибін Денис Йосипович** (використовуючи з метою конспірації позивний «Денис Север»).

Так, в ході активних бойових дій, збройні формування РФ рухались у напрямку міста Миколаєва та забезпечували подолання супротиву військ України на території Миколаївської області.

За результатами військових дій, в період з 18 березня 2022 року до 10 листопада 2022 року військовослужбовці ЗС РФ, у тому числі: військової частини 74814 (205-а окрема мотострілкова козацька бригада Сухопутних військ ЗС РФ у складі 49-ої загальновійськової армії Південного

військового округу, із дислокацією у м. Будьонновськ Ставропольського краю) та військової частини 42091(108-й десантно-штурмовий полк 7-а десантно-штурмова дивізія 58-а загальновійськова армія Південного військового округу з дислокацією у м. Новоросійськ), здійснювали незаконну окупацію села Новопетрівка Широківської сільської територіальної громади Баштанського району Миколаївської області.

Вищезазначені військовослужбовці – Карбая К.Г., Юсупов Д.Н., Мамедов А.К., Глибін Д.Й. та інші невістановлені на цей час досудовим розслідуванням військовослужбовці ЗС РФ, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, діючи умисно, протиправно, з єдиною метою отримання інформації на користь окупаційних військ, за попередньою змовою групою осіб з іншими невістановленими на цей час військовослужбовцями збройних формувань РФ, порушили вимоги ч. ч. 1, 4 ст. 27, ст. ст. 31, 32, ч. 1 ст. 33, ч. ч. 1 - 3 ст. 78, ст. ст. 79, 147 Четвертої Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року та ч. 1 ст. 11, підпунктів а. 2 пункту «а» та «б» ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу I до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів 1977 року, пунктів «іі», «vii» ч. 2 (а) ст. 8 Римського статуту Міжнародного кримінального суду, за наступних обставин.

Так, військовослужбовці ЗС РФ, починаючи з 18 березня 2022 року до 10 листопада 2022 року, повністю контролювали територію села Новопетрівка Широківської сільської територіальної громади Баштанського району Миколаївської області, де розміщували військову техніку, безперешкодно пересувалися вулицями, користувалися майном місцевих жителів, діючи з єдиною метою отримання інформації на користь окупаційних військ, спілкувалися з ними, залякували їх та погрожували фізичною розправою, контролювали їх переміщення в межах населеного пункту, проводили рейди по домоволодіннях, де на той час проживали місцеві жителі, серед яких мешканці села громадяни України **Майстерчук О.С., Коноваленко А.С., Федорченко В.О., Плужник В.М.**

Так, 23.04.2022 о 08.00 год., **Карбая К.Г.,** Юсупов Д.Н., Мамедов А.К. діючи з єдиною метою отримання інформації на користь окупаційних військ, за попередньою змовою групою осіб з іншими невістановленими на цей час досудовим розслідуванням військовослужбовцями збройних формувань РФ, один із яких з метою конспірації та ухилення від кримінальної відповідальності використовував позивний «Алмаз», прибули до будинку № 34 по вул. Молодіжна в селі Новопетрівка Широківської сільської територіальної громади Баштанського району Миколаївської області.

В цей час, за вказаною адресою знаходився громадянин України **Майстерчук Олег Степанович**, який перебував у цивільному одязі без спеціальних засобів та вогнепальної зброї, який військовослужбовцем Збройних Сил України та інших військових формувань України не був, участі в активних бойових діях не приймав, а отже перебував під захистом «Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни» та інших законів та звичаїв

війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, про що Карбая К.Г., Юсупову Д.Н., Мамедову А.К. та іншим невстановленим військовослужбовцям збройних формувань РФ було достеменно відомо.

Тоді ж, Карбая К.Г., Юсупов Д.Н., Мамедов А.К. та інші невстановлені військовослужбовці збройних формувань РФ, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, діючи умисно та безпідставно, надягли мішок на голову Майстерчука О.С. та нанесли численні удари в область голови, тулубу та кінцівок, із використанням прикладу автомату, заподіявши потерпілому **фізичні страждання**, здійснюючи тим самим його **катування** (жорстоке поводження з цивільним населенням), що супроводжувалось погрозами вбивством, завдавши тим самим потерпілому **психологічних страждань**, здійснюючи тим самим його **катування** (жорстоке поводження з цивільним населенням), тобто порушили вимоги ч. 1 ст. 27, ст. ст. 31, 32, ч. 1 ст. 33 Четвертої Женевської конвенції та підпункту а. 2 пункту «а» ч. 2 ст. 75 ДП 1, що відповідно до п. «іі» ч. 2 (а), ст. 8 Римського статуту Міжнародного кримінального суду є воєнним злочином.

У подальшому, Карбая К.Г., Юсупов Д.Н., Мамедов А.К. та інші військовослужбовці, помістили Майстерчука О.С. у багажне відділення автомобіля та вивізили близько села Новопетрівка у поле, тримали в підневільному стані у ямі до 15.00 год. цього ж дня, тим самим **незаконно позбавили волі** останнього (інше порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України), тобто порушили вимоги ч. 4 ст. 27, ч. ч. 1 - 3 ст. 78, ст. ст. 79, 147 Четвертої Женевської Конвенції, що відповідно до п. «vii» ч. 2 (а), ст. 8 Римського статуту Міжнародного кримінального суду є воєнним злочином.

Продовжуючи порушувати закони та звичаї війни, в один із днів травня 2022 року, більш точного часу встановити не представилось можливим, **Карбая К.Г.**, Юсупов Д.Н., Мамедов А.К., Глибін Д.И., діючи з єдиною метою отримання інформації на користь окупаційних військ, за попередньою змовою групою осіб з іншими невстановленими на цей час досудовим розслідуванням військовослужбовцями збройних формувань РФ, один з яких метою конспірації та ухилення від кримінальної відповідальності використовував позивний «Алмаз», прибули до будинку № 16 по вул. Шевченка в селі Новопетрівка Широківської сільської територіальної громади Баштанського району Миколаївської області.

В цей час, за вказаною адресою знаходився громадянин України **Коноваленко Андрій Сергійович**, який перебував у цивільному одязі без спеціальних засобів та вогнепальної зброї, який військовослужбовцем Збройних Сил України та інших військових формувань України не був, участі в активних бойових діях не приймав, а отже перебував під захистом «Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни» та інших законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких

надана Верховною Радою України, про що Карбая К.Г., Юсупову Д.Н., Мамедову А.К., Глибіну Д.Й. та іншим невстановленим військовослужбовцям збройних формувань РФ було достеменно відомо.

У цей же час, Карбая К.Г., Юсупов Д.Н., Мамедов А.К., Глибін Д.Й. та інші невстановлені на цей час військовослужбовці збройних формувань РФ, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, діючи умисно та безпідставно, виказуючи на адресу Коноваленка А.С. погрози застосування вбивством, помістили останнього у багажне відділення автомобіля, чим завдали останньому **психологічних страждань**, здійснюючи тим самим його **катування** (жорстоке поводження з цивільним населенням) та вивезли на територію фермерського господарства «Долина» за адресою вул. Молодіжна буд. 2 в селі Новопетрівка, де нанесли Коноваленку А.С. численні удари в область голови, тулубу та кінцівок, із використанням прикладу автомату, чим завдали останньому **фізичних страждань**, здійснюючи тим самим його **катування** (жорстоке поводження з цивільним населенням), тобто порушили вимоги ч. 1 ст. 27, ст. ст. 31, 32, ч. 1 ст. 33 Четвертої Женевської конвенції та підпункту а. 2 пункту «а» ч. 2 ст. 75 ДП 1, що відповідно до п. «ii» ч. 2 (а), ст. 8 Римського статуту Міжнародного кримінального суду є воєнним злочином.

У подальшому, Карбая К.Г., Юсупов Д.Н., Мамедов А.К., Глибін Д.Й. та інші невстановлені на цей час військовослужбовці збройних формувань РФ помістили останнього у приміщення залізничного вагону, який розташовувався на території вказаного господарства, тим самим **незаконно позбавивши волі** останнього (інше порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України), порушили вимоги ч. 4 ст. 27, ч. ч. 1 - 3 ст. 78, ст. ст. 79, 147 Четвертої Женевської Конвенції, де останній перебував з 22.00 год. до 09.00 год. наступного дня у нелюдських умовах, а саме: у холодному приміщенні, без доступу до свіжого повітря, їжі, води та в антисанітарних умовах, таким чином здійснюючи відносно потерпілого **нелюдське поводження** (жорстоке поводження з цивільним населенням), тобто порушили вимоги ч. 1 ст. 27, ст. ст. 31, 32, ч. 1 ст. 33 Четвертої Женевської конвенції, ч. 1 ст. 11 та пункту «b» ч. 2 ст. 75 ДП 1, що відповідно до п. п. п. «ii», «vii» ч. 2 (а), ст. 8 Римського статуту Міжнародного кримінального суду є воєнним злочином.

Продовжуючи порушувати закони та звичаї війни, в один із днів в першій декаді липня 2022 року, в обідній час (більш точної дати та часу під час досудового розслідування встановити не виявилось можливим), **Карбая К.Г.** діючи з єдиною метою отримання інформації на користь окупаційних військ, за попередньою змовою групою осіб з іншим невстановленим на цей час досудовим розслідуванням військовослужбовцем збройних формувань РФ, який з метою конспірації та ухилення від кримінальної відповідальності використовував позивний «Гоша», рухались на автомобілі марки «Skoda» по вул. Ставкова в селі Новопетрівка Широківської сільської територіальної громади Баштанського району Миколаївської області.

В цей час, по вулиці Ставкова йшов громадянин України **Федорченко Віталій Олександрович**, який перебував у цивільному одязі без спеціальних засобів та вогнепальної зброї, який військовослужбовцем Збройних Сил України та інших військових формувань України не був, участі в активних бойових діях не приймав, а отже перебував під захистом «Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни» та інших законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, про що Карбая К.Г. та іншому невстановленому військовослужбовцю збройних формувань РФ було достеменно відомо.

У подальшому, Карбая К.Г. та інший військовослужбовець, примусово помістили Федорченко В.О. у салон автомобіля та вивезли на подвір'я домоволодіння за адресою село Новопетрівка, вул. Центральна, 93 де тримали в підневільному стані на протязі 3-х годин цього ж дня.

Тоді ж, під час перебування Федорченка В.О. за вищевказаною адресою, Карбая К.Г. та інший невстановлений військовослужбовець збройних формувань РФ, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, діючи умисно та безпідставно, почали наносити численні удари кулаками в область голови, тулубу, а саме: удари коліном в область грудної клітини, а також наносили удари в область грудної клітини із використанням прикладу автомату, прикладали ніж до горла Федорченко В.О. погрожуючи відрізати голову та супроводжуючи свої дії погрозою вбивства останнього, заподіявши потерпілому **фізичні страждання**, здійснюючи тим самим його **катування** (жорстоке поводження з цивільним населенням), що супроводжувалось погрозами вбивством, завдавши тим самим потерпілому **психологічних страждань**, здійснюючи тим самим його **катування** (жорстоке поводження з цивільним населенням), тобто порушили вимоги ч. 1 ст. 27, ст. ст. 31, 32, ч. 1 ст. 33 Четвертої Женевської конвенції та підпункту а. 2 пункту «а» ч. 2 ст. 75 ДП 1, що відповідно до п. «іі» ч. 2 (а), ст. 8 Римського статуту Міжнародного кримінального суду є воєнним злочином.

Продовжуючи порушувати закони та звичаї війни, 01.11.2022, більш точного часу встановити не представилось можливим, **Карбая К.Г.**, Юсупов Д.Н., Мамедов А.К., діючи з єдиною метою отримання інформації на користь окупаційних військ, за попередньою змовою групою осіб із іншими невстановленими на цей час досудовим розслідуванням військовослужбовцями збройних формувань РФ, у невстановлений досудовим розслідуванням час прибули до будинку № 13 по вул. Центральній в селі Новопетрівка Широківської сільської територіальної громади Баштанського району Миколаївської області, звідки громадянина України **Плужника Віталія Миколайовича**, який перебував у цивільному одязі без спеціальних засобів та вогнепальної зброї, який військовослужбовцем Збройних Сил України та інших військових формувань України не був, участі в активних бойових діях не приймав, а отже перебував під захистом «Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни» та інших законів та звичаїв війни, що

передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, про що Карбая К.Г., Юсупову Д.Н., Мамедову А.К., та іншим невстановленим військовослужбовцям збройних формувань РФ було достеменно відомо, вивезли у невстановлене на цей час досудовим розслідуванням місце, де утримували приблизно до 20.00 год, тим самим **незаконно позбавили волі** Плужника В.М. (інше порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України), чим порушили вимоги ч. 4 ст. 27, ч. ч. 1 - 3 ст. 78, ст. ст. 79, 147 Четвертої Женевської Конвенції, що відповідно до п. «viii» ч. 2 (а), ст. 8 Римського статуту Міжнародного кримінального суду є воєнним злочином.

В цей же день, близько 20.00 год., Карбая К.Г., Юсупов Д.Н., Мамедов А.К., та інші невстановлені на цей час військовослужбовці збройних формувань РФ, привезли Плужника В.М. на автомобілі до будинку № 24 по вул. Центральна в селі Новопетрівка, де кинули на дорозі із численними слідами застосування фізичного насильства в області голови, тулубу, кінцівок.

У подальшому, того ж дня близько 21.00 год., Карбая К.Г., Юсупов Д.Н., Мамедов А.К., продовжуючи діяти з єдиною метою отримання інформації на користь окупаційних військ, діючи за попередньою змовою групою осіб із іншими невстановленими на цей час досудовим розслідуванням військовослужбовцями збройних формувань РФ, прибули до будинку № 24 по вул. Центральній в селі Новопетрівка Широківської сільської територіальної громади Баштанського району Миколаївської області, звідки кинувши Плужника В.М. у багажне відділення автомобіля, вивезли останнього у невстановлене на цей час досудовим розслідуванням місце у селі Новопетрівка, де утримували протягом невстановленого періоду часу, тим самим **незаконно позбавили волі** потерпілого (інше порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України), чим порушили вимоги ч. 4 ст. 27, ч. ч. 1 - 3 ст. 78, ст. ст. 79, 147 Четвертої Женевської Конвенції, що відповідно до п. «vii» ч. 2 (а), ст. 8 Римського статуту Міжнародного кримінального суду є воєнним злочином.

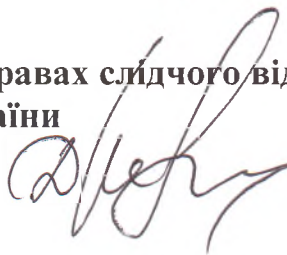
В подальшому, 09.11.2022 тіло Плужника В.М. виявлено на околиці села Новопетрівка, з численними тілесними ушкодженнями у вигляді забою головного мозку, перелому кісток склепіння та основи черепа, скрізного вогнепального поранення голови.

Правова кваліфікація кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється особа, із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність:

За такого, **Карбая Кахабері Георгійович** обґрунтовано підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням та іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на

обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого **ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.**

**Слідчий в особливо важливих справах слідчого відділу
Управління служби безпеки України
в Миколаївській області
підполковник юстиції**

Денис Камінський

«ПОГОДЖЕНО»

**Прокурор у кримінальному провадженні № 22024150000000318 –
Прокурор відділу протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту,
Миколаївської обласної прокуратури**

 Олександр ЗАХАРЧЕНКО

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру мені вручено.

Підозрюваний _____

(підпис, ініціали, прізвище)

« ___ » год. « ___ » хв. « ___ » _____ 202__ року

Окрім того, підозрюваному роз'яснені його процесуальні права та обов'язки, передбачені ст.42 КПК України, а саме що він має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які

містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Права та обов'язки підозрюваного мені повідомлені, їх зміст роз'яснений та зрозумілий. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав о «___» год. «___» хвилин «___» _____ 202__ року.

Підозрюваний _____

(підпис, ініціали, прізвище)

Права підозрюваного роз'яснив, пам'ятку вручив:

СЛУЖБА БЕЗОПАСНОСТИ УКРАИНЫ

Управление Службы безопасности Украины в Николаевской области

Следственный отдел

ул. Спасская, 40, г. Николаев, 54001, тел./факс (0512) 37-43-95
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_mvk@ssu.gov.ua Код ЄГДРПОУ 20001639

СООБЩЕНИЕ О ПОДОЗРЕНИИ

«30» декабря 2025 года

город Николаев

Следователь по особо важным делам следственного отдела Управления Службы безопасности Украины в Николаевской области подполковник юстиции Каминский Денис Сергеевич, рассмотрев материалы досудебного расследования в уголовном производстве, зарегистрированном 11.12.2024 в Едином реестре досудебных расследований за № 22024150000000318 ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 УК Украины и установив наличие достаточных доказательств для сообщение лицу о подозрении в совершении уголовного правонарушения, в соответствии со ст. ст. 40, 42, 276-278 Уголовного процессуального кодекса Украины, -

Анкетные данные лица, которому сообщено о подозрении:

Карбая Кахабери Георгиевич, 10.04.1975 года рождения, уроженец города Сухуми, Грузия, гражданин Российской Федерации, русский, документированный паспортом гражданина Российской Федерации серии 0323 № 733954 выданный 17.11.2023, идентификационный номер налогоплательщика №231800783798, страховой номер индивидуального лицевого счета 10927554061, воинский номер ВС 194136, зарегистрированный и проживающий по адресу: ул. Сурикова, дом. 28, корп. А, кв. 3, Лазаревский район, г. Сочи, Краснодарский край, РФ, тел.+79182034322, который на момент уголовного правонарушения проходил военную службу в составе Вооруженных Сил Российской Федерации в воинской части 42091 в должности водителя 2-го десантно-штурмового батальона, в воинском звании сержант (108-й десантно-штурмовой полк 7-ая десантно-штурмовая дивизия 58-ая общевойсковая армия Южного военного округа с дислокацией в г. Новороссийск)

Содержание подозрения:

С февраля 2014 года по настоящее время продолжается международный вооруженный конфликт, вызванный вооруженной агрессией Российской Федерации против Украины и оккупацией части территории Украины. В ходе

указанного международного вооруженного конфликта 24 февраля 2022 года президент РФ объявил о начале так называемой специальной военной операции, которая заключалась в осуществлении полномасштабного вторжения ВС РФ, других вооруженных формирований РФ и подконтрольных им группировок нерегулярных вооруженных формирований на территорию Украины.

Факт полномасштабного вооруженного вторжения на территорию Украины не скрывался властями РФ, а также установлен решениями международных организаций, в частности резолюцией Генеральной Ассамблеи ООН ES-11/1 от 02.03.2022 «Об агрессии против Украины», п. п. 1, 3 Заключения 300 (2022) Парламентской Ассамблеи Совета Европы «Последствия агрессии Российской Федерации против Украины», п. п. 17, 18 приказа Международного Суда ООН от 16.03.2022 по ходатайству о принятии временных мер по делу «Обвинение в геноциде в соответствии с Конвенцией о предупреждении преступления геноцида и наказании за него (Украина против РФ и др.)».

В соответствии со ст. 2 общей для Женевских конвенций о защите жертв войны 1949 года, эти конвенции, как и другие акты законов и обычаев войны (международного гуманитарного права), применяются ко всем случаям объявленной войны или любого другого вооруженного конфликта, который может возникнуть между двумя или более Высокими Договаривающимися Сторонами, даже если одна из них не признает состояния войны, в том числе ко всем случаям частичной или полной оккупации Высокой Договаривающейся Стороны, даже если эта оккупация не встречает никакого вооруженного сопротивления.

В соответствии с ч. 1 ст. 11 Дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 года, касающегося защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I), от 8 июня 1977 года (далее – ДП I), физическому и психическому состоянию здоровья и неприкосновенности лиц, находящихся под властью противной стороны, или интернированных, задержанных или каким-либо иным образом лишенных свободы в результате ситуации, указанной в статье 1, не должно причиняться вреда путем какого-либо неоправданного действия или бездействия. Соответственно запрещается подвергать лиц, указанных в настоящей статье, какой-либо медицинской процедуре, которая не требуется по состоянию здоровья указанного лица и не соответствует общепринятым медицинским нормам, применяемым при аналогичных, с медицинской точки зрения, обстоятельствах к гражданам стороны, проводящей эту процедуру, которые не лишены свободы в какой бы то ни было форме.

В соответствии с ч. 2 ст. 11 ДП I, запрещается подвергать таких лиц, даже с их согласия:

- а) физическим увечьям;
- б) медицинским или научным экспериментам;
- в) удалению тканей или органов для пересадки; за исключением тех

случаев, когда такие действия оправданы в соответствии с условиями, предусмотренными пунктом 1.

В соответствии со ст. 48 ДП I, для обеспечения уважения и защиты гражданского населения и гражданских объектов стороны, находящиеся в конфликте, должны всегда различать гражданское население и комбатантов, а также гражданские и военные объекты и соответственно направлять свои действия только против военных объектов.

В соответствии с ч. 1 ст. 51 ДП I, гражданское население и отдельные гражданские лица пользуются общей защитой от опасностей, возникающих в связи с военными операциями.

Кроме того, согласно ч. 2 ст. 51 ДП I, гражданское население как таковое, а также отдельные гражданские лица не должны быть объектом нападений. Запрещены акты насилия или угрозы насилия, имеющие главной целью терроризировать гражданское население.

В соответствии с ч. 2 ст. 75 ДП I, запрещены и будут оставаться запрещенными в любое время и в любом месте следующие действия, независимо от того, совершаются ли они представителями гражданских или военных органов:

а) насилие над жизнью, здоровьем и физическим и психическим состоянием лиц, в частности:

а.2) пытки всех видов - физические или психические;

а.3) телесные наказания;

а.4) увечье;

б) издевательства над человеческим достоинством, в частности, унижительное и оскорбительное обращение, принуждение к проституции или непристойное посягательство в любой его форме;

е) угрозы совершить любое из вышеуказанных действий.

В соответствии с ч. 3 ст. 75 ДП I, любое лицо, подвергаемое аресту, задержанию или интернированию за действия, связанные с вооруженным конфликтом, должно быть незамедлительно проинформировано на понятном ему языке о причинах принятия таких мер, за исключением случаев ареста или задержания за уголовные правонарушения. Такие лица должны быть освобождены в кратчайший срок и в любом случае, как только обстоятельства, оправдывающие арест, задержание или интернирование, стали недействительными.

Также в соответствии с п. а ч. 3 ст. 85 ДП I, превращение гражданского населения или отдельных гражданских лиц в объект нападения является серьезным нарушением настоящего Протокола, когда они совершаются умышленно в нарушение соответствующих положений настоящего Протокола и являются причиной смерти или серьезного телесного повреждения или вреда здоровью.

В соответствии с ч. 1 ст. 4 Женевской конвенции о защите гражданского населения во время войны 1949 года (далее – Четвертая Женевская конвенция), лицами, находящимися под защитой этой Конвенции, являются те, кто в любой

момент и при любых обстоятельствах оказываются в случае конфликта или оккупации, под властью стороны конфликта или оккупационного государства, гражданами которых они не являются.

В соответствии с ч. 1 ст. 27 Четвертой Женевской Конвенции, лица, находящиеся под защитой, имеют право при любых обстоятельствах на личное уважение, уважение к своей чести, права на семью, их религиозные убеждения и обряды, привычки и обычаи. К ним всегда следует относиться гуманно и защищать их, в частности, от любого акта насилия или запугивания, от оскорблений и любопытства толпы.

В соответствии с ч. 4 ст. 27 Четвертой Женевской Конвенции, стороны конфликта должны применять к лицам, находящимся под защитой, такие меры контроля или безопасности, которые будут признаны необходимыми во время ведения войны.

В соответствии со ст. 31 Четвертой Женевской Конвенции, никакое принуждение физического или морального порядка не может применяться к лицам, находящимся под защитой, в частности с целью получения от них или от третьих лиц каких-либо сведений.

Кроме того, ст. 32 Четвертой Женевской Конвенции определяет, что высокие Договаривающиеся Стороны специально дают согласие на то, что им запрещается применение любых мер, которые могут причинить физические страдания или привести к уничтожению лиц, находящихся под защитой, которые находятся под их властью. Этот запрет распространяется не только на убийства, пытки, телесные наказания, увечья и медицинские или научные опыты, не вызванные необходимостью лечения лица, находящегося под защитой, но и на любое другое жестокое обращение со стороны как гражданских, так и военных властей.

В соответствии с ч. 1 ст. 33 Четвертой Женевской Конвенции, ни одно лицо, находящееся под защитой, не может быть наказано за правонарушение, которое оно не совершило лично. Коллективные наказания, равно как и любые запугивания или террор, запрещаются.

В соответствии с ч. 1 ст. 78 Четвертой Женевской Конвенции, если оккупационное государство по причинам сохранения безопасности признает необходимым принять меры в отношении лиц, находящихся под защитой, самое большее, что оно может применить, - это вынужденно поселить их в определенном месте или интернировать.

В соответствии с ч. 2 ст. 78 Четвертой Женевской Конвенции, решения относительно принудительного переселения или интернирования должны быть приняты в соответствии с нормативной процедурой, которая должна быть определена оккупационным государством в соответствии с положениями настоящей Конвенции. Эта процедура должна предусматривать право на апелляцию со стороны заинтересованных сторон. Решения по апелляциям будут приниматься в кратчайшие сроки.

В соответствии с ч. 3 ст. 78 Четвертой Женевской Конвенции, если решения останутся в силе, они станут предметом периодического пересмотра,

по возможности каждые шесть месяцев компетентными органами, созданными государством.

Согласно ст. 79 Четвертой Женевской Конвенции, стороны конфликта могут интернировать лиц, находящихся под защитой, только в соответствии с положениями статей 41, 42, 43, 68 и 78.

В содержании ст. 147 Четвертой Женевской Конвенции отмечается, что серьезные нарушения, о которых говорится в предыдущей статье, составляют такие нарушения, охватывающие следующие действия, если они совершены против лиц или собственности, находящихся под защитой этой Конвенции: умышленное убийство, пытки или бесчеловечное обращение, в частности биологические эксперименты, которые умышленно причиняют большие страдания или серьезные травмы телу или здоровью, нелегальная депортация или перевод или нелегальное заключение лица, находящегося под защитой, принуждение лица, находящегося под защитой, служить в вооруженных силах вражеского государства, или умышленное лишение лица, находящегося под защитой, прав на справедливый и официальный судебный процесс, рекомендованный настоящей Конвенцией, захват пленных и широкомасштабное разрушение и присвоение собственности, не оправданное военной необходимостью и осуществляемое незаконным образом и бесцельно.

В соответствии с п.п. «ii», «vii», ч. 2 (а), ст. 8 Римского статута Международного уголовного суда пытки или бесчеловечное обращение, незаконная депортация или перемещение или незаконное лишение свободы являются военными преступлениями.

Таким образом, с 24 февраля 2024 года вооруженные формирования Российской Федерации — регулярные соединения и подразделения, подчиненные Министерству обороны Российской Федерации, подразделения и специальные формирования, подчиненные другим силовым ведомствам Российской Федерации, их советники, инструкторы и иррегулярные незаконные вооруженные формирования, вооруженные банды и группы наемников, созданные, подчиненные, управляемые и финансируемые Российской Федерацией, а также с помощью оккупационной администрации Российской Федерации (далее — вооруженные формирования РФ), осуществляли военную агрессию — наступление с территории временно оккупированной АР Крым в направлении Херсонской и Николаевской областей.

В составе указанных вооруженных формирований РФ, по состоянию на 24.02.2022, проходил военную службу в воинской части 42091 (108-й десантно-штурмовой полк 7-ая десантно-штурмовая дивизия 58 -я общевойсковая армия Южного военного округа с дислокацией в г. Новороссийск) в должности водителя 2-го десантно-штурмового батальона, гражданин РФ, сержант **Карбая Кахабери Георгиевич** (используя в целях конспирации позывной «Каха»).

В это же время проходили военную службу в воинской части 74814 (205-я отдельная мотострелковая казачья бригада Сухопутных войск ВС РФ в составе 49-й общевойсковой армии Южного военного округа, с дислокацией в

г. Буденновске Ставропольского края), граждане РФ - житель города Кизилюрт Республики Дагестан - **Юсупов Джабраил Насирович** (используя в целях конспирации позывной «Габриэль»), житель села Нины Советского района – механик-водитель рядовой **Мамедов Арсен Касумович** (используя в целях конспирации позывной «Асхаб»), житель города г. Буденновска – **Глыбин Денис Иосифович** (используя в целях конспирации позывной «Денис Север»).

Так, в ходе активных боевых действий, вооруженные формирования РФ двигались в направлении города Николаева и обеспечивали преодоление сопротивления войск Украины на территории Николаевской области.

По результатам военных действий, в период с 18 марта 2022 года по 10 ноября 2022 года военнослужащие ВС РФ, в том числе: воинской части 74814 (205-я отдельная мотострелковая казачья бригада Сухопутных войск ВС РФ в составе 49-й общевойсковой армии Южного военного округа, с дислокацией в г. Буденновске Ставропольского края) и воинской части 42091 (108-й десантно-штурмовой полк 7-я десантно-штурмовая дивизия 58-я общевойсковая армия Южного военного округа с дислокацией в г. Новороссийск), осуществляли незаконную оккупацию села Новопетровка Широковской сельской территориальной общины Баштанского района Николаевской области.

Вышеупомянутые военнослужащие – Карбая К.Г., Юсупов Д.Н., Мамедов А.К., Глыбин Д.И. и другие неустановленные на данный момент досудебным расследованием военнослужащие ВС РФ, осознавая общественно опасный характер своего деяния, предвидя его общественно опасные последствия и желая их наступления, действуя умышленно, противоправно, с единственной целью получения информации в пользу оккупационных войск, по предварительному сговору группой лиц с другими неустановленными на данный момент военнослужащими вооруженных формирований РФ, нарушили требования ч. ч. 1, 4 ст. 27, ст. ст. 31, 32, ч. 1 ст. 33, ч. ч. 1 - 3 ст. 78, ст. ст. 79, 147 Четвертой Женевской Конвенции о защите гражданского населения во время войны от 12 августа 1949 года и ч. 1 ст. 11, подпунктов а. 2 пункта «а» и «б» ч. 2 ст. 75 Дополнительного протокола I к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 года, касающегося защиты жертв международных вооруженных конфликтов 1977 года, пунктов «ii», «vii» ч. 2 (а) ст. 8 Римского статута Международного уголовного суда, при следующих обстоятельствах.

Так, военнослужащие ВС РФ, начиная с 18 марта 2022 года по 10 ноября 2022 года, полностью контролировали территорию села Новопетровка Широковской сельской территориальной общины Баштанского района Николаевской области, где размещали военную технику, беспрепятственно передвигались по улицам, пользовались имуществом местных жителей, действуя с единственной целью получения информации в пользу оккупационных войск, общались с ними, запугивали их и угрожали физической расправой, контролировали их перемещение в пределах населенного пункта, проводили рейды по домовладениям, где на тот момент проживали местные жители, среди которых жители села граждане Украины **Майстерчук О.С.**,

Коноваленко А.С., Федорченко В.А., Плужник В.Н.

Так, 23.04.2022 в 08.00 ч., **Карбая К.Г.**, Юсупов Д.Н., Мамедов А.К. действуя с единственной целью получения информации в пользу оккупационных войск, по предварительному сговору группой лиц с другими неустановленными на данный момент досудебным расследованием военными формированиями РФ, один из которых с целью конспирации и уклонения от уголовной ответственности использовал позывной «Алмаз», прибыли к дому № 34 по ул. Молодежная в селе Новопетровка Широковской сельской территориальной общины Баштанского района Николаевской области.

В это время по указанному адресу находился гражданин Украины **Майстерчук Олег Степанович**, который был в гражданской одежде без специальных средств и огнестрельного оружия, не был военнослужащим Вооруженных Сил Украины и других военных формирований Украины, не принимал участия в активных боевых действиях, а следовательно, находился под защитой «Женевской конвенции о защите гражданского населения во время войны» и других законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, о чем Карбая К.Г., Юсупову Д.Н., Мамедову А. К. и другим неустановленным военными формированиями РФ было точно известно.

Тогда же Карбая К.Г., Юсупов Д.Н., Мамедов А.К. и другие неустановленные военнослужащие вооруженных формирований РФ, осознавая общественно опасный характер своих действий, действуя умышленно и безосновательно, надели мешок на голову Майстерчука А.С. и нанесли многочисленные удары в область головы, туловища и конечностей, с использованием приклада автомата, причинив потерпевшему **физические страдания**, совершая тем самым его **пытки** (жестокое обращение с гражданским населением), что сопровождалось угрозами убийством, причинив тем самым потерпевшему **психологические страдания**, совершая тем самым его **пытки** (жестокое обращение с гражданским населением), то есть нарушили требования ч. 1 ст. 27, ст. ст. 31, 32, ч. 1 ст. 33 Четвертой Женевской конвенции и подпункта а. 2 пункта «а» ч. 2 ст. 75 ДП 1, что в соответствии с п. «ii» ч. 2 (а), ст. 8 Римского статута Международного уголовного суда является военным преступлением.

В дальнейшем, Карбая К.Г., Юсупов Д.Н., Мамедов А.К. и другие военнослужащие поместили Майстерчука О.С. в багажное отделение автомобиля и, вывезя около села Новопетровка в поле, держали в подневольном состоянии в яме до 15.00 ч. В этот же день, тем самым **незаконно лишили свободы** последнего (другое нарушение законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины), то есть нарушили требования ч. 4 ст. 27, ч. ч. 1 - 3 ст. 78, ст. ст. 79, 147 Четвертой Женевской Конвенции, что в соответствии с п. «vii» ч. 2 (а), ст. 8 Римского

статута Международного уголовного суда является военным преступлением.

Продолжая нарушать законы и обычаи войны, в один из дней мая 2022 года, более точное время установить не представлялось возможным, **Карбая К.Г.**, Юсупов Д.Н., Мамедов А.К., Глыбин Д.Й., действуя с единственной целью получения информации в пользу оккупационных войск, по предварительному сговору группой лиц с другими неустановленными на данный момент досудебным расследованием военнослужащими вооруженных формирований РФ, один из которых в целях конспирации и уклонения от уголовной ответственности использовал позывной «Алмаз», прибыли к дому № 16 по ул. Шевченко в селе Новопетровка Широковской сельской территориальной общины Баштанского района Николаевской области.

В это время по указанному адресу находился гражданин Украины **Коноваленко Андрей Сергеевич**, который был в гражданской одежде без специальных средств и огнестрельного оружия, не был военнослужащим Вооруженных Сил Украины и других военных формирований Украины, не принимал участия в активных боевых действиях, а следовательно находился под защитой «Женевской конвенции о защите гражданского населения во время войны» и других законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, о чем Карбая К.Г., Юсупову Д.Н., Мамедову А. К., Глыбину Д.Й. и другим неустановленным военнослужащим вооруженных формирований рф было точно известно.

В это же время Карбая К.Г., Юсупов Д.Н., Мамедов А.К., Глыбин Д.Й. и другие неустановленные на данный момент военнослужащие вооруженных формирований РФ, осознавая общественно опасный характер своих действий, действуя умышленно и безосновательно, высказывая в адрес Коноваленко А. С. угрозы применения убийства, поместили последнего в багажное отделение автомобиля, чем причинили последнему **психологические страдания**, совершая тем самым его **пытки** (жестокое обращение с гражданским населением) и вывезли на территорию фермерского хозяйства «Долина» по адресу ул. Молодежная д. 2 в селе Новопетровка, где нанесли Коноваленко А.С. многочисленные удары в область головы, туловища и конечностей, с использованием приклада автомата, чем причинили последнему **физические страдания**, совершая тем самым его **пытки** (жестокое обращение с гражданским населением), то есть нарушили требования ч. 1 ст. 27, ст. ст. 31, 32, ч. 1 ст. 33 Четвертой Женевской конвенции и подпункта а. 2 пункта «а» ч. 2 ст. 75 ДП 1, что в соответствии с п. «ii» ч. 2 (а), ст. 8 Римского статута Международного уголовного суда является военным преступлением.

В дальнейшем, Карбая К.Г., Юсупов Д.Н., Мамедов А.К., Глыбин Д.Й. и другие неустановленные на данный момент военнослужащие вооруженных формирований РФ поместили последнего в помещение железнодорожного вагона, который находился на территории указанного хозяйства, тем самым незаконно лишив свободы последнего (другое нарушение законов и обычаев

войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины), нарушили требования ч. 4 ст. 27, ч. ч. 1 - 3 ст. 78, ст. ст. 79, 147 Четвертой Женевской Конвенции, где последний находился с 22.00 ч. до 09.00 ч. следующего дня в нечеловеческих условиях, а именно: в холодном помещении, без доступа к свежему воздуху, еде, воде и в антисанитарных условиях, таким образом осуществляя в отношении потерпевшего **бесчеловечное обращение** (жестокое обращение с гражданским населением), то есть нарушили требования ч. 1 ст. 27, ст. ст. 31, 32, ч. 1 ст. 33 Четвертой Женевской конвенции, ч. 1 ст. 11 и пункта «b» ч. 2 ст. 75 ДП 1, что в соответствии с п. п. п. «ii», «vii» ч. 2 (a), ст. 8 Римского статута Международного уголовного суда является военным преступлением.

Продолжая нарушать законы и обычаи войны, в один из дней в первой декаде июля 2022 года, в обеденное время (более точную дату и время в ходе досудебного расследования установить не удалось), **Карбая К.Г.**, действуя с единственной целью получения информации в пользу оккупационных войск, по предварительному сговору группой лиц с другим неустановленным на данный момент досудебным расследованием военнослужащим вооруженных формирований РФ, который с целью конспирации и уклонения от уголовной ответственности использовал позывной «Гоша», двигались на автомобиле марки «Skoda» по ул. Ставка в селе Новопетровка Широковской сельской территориальной общины Баштанского района Николаевской области.

В это время по улице Ставка шел гражданин Украины **Федорченко Виталий Александрович**, который находился в гражданской одежде без специальных средств и огнестрельного оружия, не был военнослужащим Вооруженных Сил Украины и других военных формирований Украины, не принимал участия в активных боевых действиях, а следовательно, находился под защитой «Женевской конвенции о защите гражданского населения во время войны» и других законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, о чем Карбая К.Г. и другому неустановленному военнослужащему вооруженных формирований РФ было точно известно.

В дальнейшем Карбая К.Г. и другой военнослужащий принудительно поместили Федорченко В.А. в салон автомобиля и вывезли во двор домовладения по адресу село Новопетровка, ул. Центральная, 93, где удерживали в подневольном состоянии в течение 3-х часов в тот же день.

Тогда же, во время пребывания Федорченко В.А. по вышеуказанному адресу, Карбая К.Г. и другой неустановленный военнослужащий вооруженных формирований РФ, осознавая общественно опасный характер своих действий, действуя умышленно и безосновательно, начали наносить многочисленные удары кулаками в область головы, туловища, а именно: удары коленом в область грудной клетки, а также наносили удары в область грудной клетки с использованием приклада автомата, прикладывали нож к горлу

Федорченко В.А., угрожая отрезать голову и сопровождая свои действия угрозой убийства последнего, причинив потерпевшему **физические страдания**, осуществляя тем самым его **пытки** (жестокое обращение с гражданским населением), что сопровождалось угрозами убийством, причинив тем самым потерпевшему **психологические страдания**, осуществляя тем самым его **пытки** (жестокое обращение с гражданским населением), то есть нарушили требования ч. 1 ст. 27, ст. ст. 31, 32, ч. 1 ст. 33 Четвертой Женевской конвенции и подпункта а. 2 пункта «а» ч. 2 ст. 75 ДП 1, что в соответствии с п. «ii» ч. 2 (а), ст. 8 Римского статута Международного уголовного суда является военным преступлением.

Продолжая нарушать законы и обычаи войны, 01.11.2022, более точное время установить не представлялось возможным, **Карбая К.Г.**, Юсупов Д.Н., Мамедов А.К., действуя с единственной целью получения информации в пользу оккупационных войск, по предварительному сговору группой лиц с другими неустановленными на данный момент досудебным расследованием военнослужащими вооруженных формирований РФ, в неустановленное досудебным расследованием время прибыли к дому № 13 по ул. Центральной в селе Новопетровка Широковской сельской территориальной общины Баштанского района Николаевской области, откуда гражданин Украины **Плужник Виталий Николаевич**, который находился в гражданской одежде без специальных средств и огнестрельного оружия, который военнослужащим Вооруженных Сил Украины и других военных формирований Украины не был, участия в активных боевых действиях не принимал, а следовательно находился под защитой «Женевской конвенции о защите гражданского населения во время войны» и других законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, о чем Карбая К.Г., Юсупову Д.Н., Мамедову А. К. и другим неустановленным военнослужащим вооруженных формирований РФ было достоверно известно, вывезли в неустановленное на данный момент досудебным расследованием место, где удерживали примерно до 20.00 часов, тем самым **незаконно лишили свободы** Плужника В.Н. (другое нарушение законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины), чем нарушили требования ч. 4 ст. 27, ч. ч. 1 - 3 ст. 78, ст. ст. 79, 147 Четвертой Женевской Конвенции, что в соответствии с п. «vii» ч. 2 (а), ст. 8 Римского статута Международного уголовного суда является военным преступлением.

В этот же день, около 20.00, Карбая К.Г., Юсупов Д.Н., Мамедов А.К. и другие неустановленные на данный момент военнослужащие вооруженных формирований РФ привезли Плужника В.Н. на автомобиле к дому № 24 по ул. Центральная в селе Новопетровка, где бросили на дороге с многочисленными следами применения физического насилия в области головы, туловища, конечностей.

В дальнейшем, в тот же день около 21.00, Карбая К.Г., Юсупов Д.Н.,

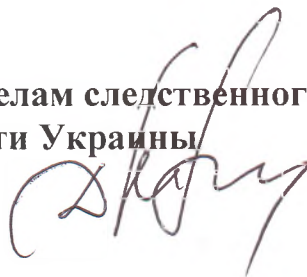
Мамедов А.К., продолжая действовать с единственной целью получения информации в пользу оккупационных войск, действуя по предварительному сговору группой лиц с другими неустановленными на данный момент досудебным расследованием военнослужащими вооруженных формирований РФ, прибыли к дому № 24 по ул. Центральной в селе Новопетровка Широковской сельской территориальной общины Баштанского района Николаевской области, откуда бросив Плужника В.Н. в багажное отделение автомобиля, вывезли последнего в неустановленное на данный момент досудебным расследованием место в селе Новопетровка, где удерживали в течение неустановленного периода времени, тем самым **незаконно лишили свободы** потерпевшего (другое нарушение законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины), чем нарушили требования ч. 4 ст. 27, ч. ч. 1 - 3 ст. 78, ст. ст. 79, 147 Четвертой Женевской Конвенции, что в соответствии с п. «vii» ч. 2 (а), ст. 8 Римского статута Международного уголовного суда является военным преступлением.

В дальнейшем, 09.11.2022 тело Плужника В.Н. обнаружено на окраине села Новопетровка, с многочисленными телесными повреждениями в виде ушиба головного мозга, перелома костей свода и основания черепа, сквозного огнестрельного ранения головы.

Правовая квалификация уголовного правонарушения, в совершении которого подозревается лицо, с указанием статьи (части статьи) закона Украины об уголовной ответственности:

При таких обстоятельствах **Карбая Кахабери Георгиевич** обоснованно подозревается в жестоким обращении с гражданским населением и другом нарушении законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, совершенном по предварительному сговору группой лиц, то есть в совершении уголовного правонарушения, предусмотренного **ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 УК Украины.**

Следователь по особо важным делам следственного отдела
Управления службы безопасности Украины
в Николаевской области
подполковник юстиции

Денис Каминский

«СОГЛАСОВАНО»

Прокурор в уголовном производстве № 22024150000000318 –

Прокурор отдела по противодействию преступлениям,
совершенным в условиях вооруженного конфликта,

Николаевской областной прокуратуры

Александр ЗАХАРЧЕНКО

О подозрении мне поставлено в известность, сообщение о подозрении мне вручено.

Подозреваемый _____
(подпись, инициалы, фамилия)
"___" год. "___" мин. «___» _____ 202__ года

Кроме того, подозреваемому разъяснены его процессуальные права и обязанности, предусмотренные ст.42 УПК Украины, а именно что он имеет право:

- 1) знать, в совершении какого уголовного правонарушения его подозревают;
- 2) быть четко и своевременно уведомленным о своих правах, а также получить их разъяснение в случае необходимости;
- 3) по первому требованию иметь защитника и свидание с ним до первого и перед каждым последующим допросом с соблюдением условий, обеспечивающих конфиденциальность общения, на присутствие защитника во время допроса и других процессуальных действий, в отказ от услуг защитника в любой момент уголовного производства, на получение услуг защитника за счет государства в случае отсутствия средств на оплату таких услуг;
- 4) не говорить ничего по поводу подозрения против него или в любой момент отказаться отвечать на вопросы;
- 5) давать объяснения, показания по поводу подозрения или в любой момент отказаться их давать;
- 6) требовать проверки обоснованности задержания;
- 7) в случае задержания – на немедленное уведомление членов семьи, близких родственников или других лиц о задержании и месте своего пребывания;
- 8) собирать и представлять следователю, прокурору, следователю судьи доказательства;
- 9) участвовать в проведении процессуальных действий;
- 10) во время проведения процессуальных действий задавать вопросы, подавать свои замечания и возражения относительно порядка проведения действий, которые заносятся в протокол;
- 11) применять с соблюдением требований УПК Украины технические средства при проведении процессуальных действий, в которых он участвует. Следователь, прокурор, следственный судья, суд вправе запретить применение технических средств при проведении отдельного процессуального действия или на определенной стадии уголовного производства с целью неразглашения сведений, содержащих охраняемую законом тайну, касающихся интимной жизни лица, о чем выносится мотивированное постановление (определение);
- 12) заявлять ходатайство о проведении процессуальных действий, об обеспечении безопасности для себя, членов своей семьи, близких родственников, имущества, жилья и т.п.;
- 13) заявлять отводы;
- 14) ознакомиться с материалами досудебного расследования и требовать открытия материалов;
- 15) получать копии процессуальных документов и письменные уведомления;
- 16) обжаловать решения, действия и бездействие следователя, прокурора, следователя судьи;
- 17) требовать возмещения вреда, причиненного незаконными решениями, действиями или бездействием органа, осуществляющего оперативно-розыскную деятельность, досудебное расследование, прокуратуры или суда, в порядке, определенном законом, а также восстановление репутации, если подозрение, обвинения не подтвердились;

18) пользоваться родным языком, получать копии процессуальных документов на родном или другом языке, которым он владеет, и при необходимости пользоваться услугами переводчика за счет государства.

Подозреваемый, который является иностранцем и содержится под стражей, имеет право на встречи с представителем дипломатического или консульского учреждения своего государства, которое ему обязано обеспечить администрация места заключения.

Подозреваемый обязан:

1) прибывать по вызову в суд, а в случае невозможности прибыть по вызову в назначенный срок – заранее сообщить об этом;

2) исполнять обязанности, возложенные на него решением о применении мер обеспечения уголовного производства;

3) подчиняться законным требованиям и распоряжениям следователя, прокурора, следователя судьи, суда.

Права и обязанности подозреваемого мне сообщены, их содержание разъяснено и понятно. Памятку о процессуальных правах и обязанностях подозреваемого получил в «___» час. "___" минут "___" _____ 202__ года.

Подозреваемый _____
(подпись, инициалы, фамилия)

Права подозреваемого разъяснил, памятку вручил:
